

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg vil kommentere en bemærkning af hr. Klaus Hækkerup, som kom i en kort bemærkning til hr. Kristen Touborg om forhandlingsforløbet omkring vedtagelsen.

Det er fuldstændig rigtigt, at hr. Klaus Hækkerup og jeg havde en korrespondance om et forslag til vedtagelse. Det kom sig af, at nu har regeringen tre gange på 2 år ved en debat om disse emner måttet konstatere, at der kunne samles et flertal uden om regeringen, og så tilsluttede regeringen sig nødtvungent de forslag til vedtagelse, som vi fremsatte.

Jeg kan godt forstå, at en regering ikke synes, det er behageligt, og ikke kan blive ved med det, og derfor var hr. Klaus Hækkerup på forkant denne gang og kom med et forslag til vedtagelse. Jeg trak den et par dage med at melde tilbage af den enkle grund, at jeg nu tre gange har haft tilslutning fra hele den borgerlige fløj plus SF, og derfor følte jeg selvfølgelig en forpligtelse til at kommunikere med de partier, som plejer at bakke mig op i de sager, inden jeg meldte tilbage til hr. Klaus Hækkerup, og det har hr. Klaus Hækkerup så opfattet negativt. Men det er forløbet, som det er, så der er ikke noget forkert i det.

(Kort bemærkning).

Harald Kjøller (V):

Hr. Klaus Hækkerup nævnte, at de regionale forskelle var blevet mindre i perioden, men det er ikke rigtigt.

Hr. Klaus Hækkerup nævnte også udlignings-systemet: om der var brug for det eller ej. Men skal lige huske, at i den årrække, der er gået, hvor det kommunale tilskudsbeløb er steget fra 15 mia. kr., er de svage områder blevet ringere og ringere stillet på grund af udligningssystemet, og så skal man også tage højde for hovedstadsudligningen, der følger bagefter. Det er derfor, nogle føler, der bliver en skævhed. Men de svage områder er blevet ringere stillet, jo større det kommunale tilskud er blevet. Det skal man lige have for øje, for her trænges der til en reform.

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Hr. Ebbe Kalnæs spørger, om det ikke ville klæde mig at erkende, at man tidligere har glemt at koordinere udviklingen. Jo, jeg hører til dem, der personlig gerne havde set en stærkere koordinering på et tidligere tidspunkt. Men jeg vil

godt sige, at det er nu også svært at koordinere med hr. Ebbe Kalnæs' partifælle, når man sætter sig sammen med repræsentanter for de andre partierovre i Forsvarsministeriet og aftaler et forsvarsforlig.

På samme måde er det jo svært, når der på andre områder aftales forlig, at koordinere tingene, og det skal vi blive bedre til, både regeringen og de politiske partier. I den forhandlingsproces, der fører frem til, at man indgår den slags forlig, der har regionalpolitisk betydning, skal vi alle sammen blive bedre til at sørge for at inddrage det aspekt i overvejelserne.

Jeg vil godt sige til hr. Ole M. Nielsen, at den fremstilling; hr. Ole M. Nielsen gjorde, stort set er korrekt. Jeg afleverede meget tidligt forrige torsdag vores udkast til forslag til vedtagelse, og jeg havde forventet, at vi kunne tage en åben og bred dialog om det. Men i stedet forsøgte hr. Ole M. Nielsen at samle et flertal uden om regeringen, sådan som han også beskrev. Jeg kunne ikke engang få at vide, hvad der lå på bordet, om det var noget, vi eventuelt kunne gå ind i en konstruktiv dialog om, og derfor var jeg selvfølgelig nødt til at prøve at se, om jeg kunne samle et flertal. Det gjorde jeg så, og det lykkedes.

Havde vi måttet se Kristeligt Folkepartis forslag, er jeg lige ved at tro, at vi kunne have lavet en vedtagelse i dag, der kunne have samlet samtlige Folketingets partier, og derfor synes jeg, det er ærgerligt, at hr. Ole M. Nielsen var så firkantet i forhandlingerne.

Så vil jeg godt sige til hr. Harald Kjøller: Det, jeg måler uligheden på, er den del af udligningsordningen, der siger, at vi tager fra de rige kommuner og giver til de fattige, altså det beløb, der over indkomstudligningen flyttes fra de rige kommuner til de fattige. Ser jeg på den samlede sum af det beløb, der er flyttet, har det været faldende gennem de senere år, og det er for mig den bedste indikator på, at der er sket en udjævning af udligningen.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Det, der bringer mig herop, er, at jeg noterede et par ting ned fra hr. Klaus Hækkerups tale, som egentlig forundrede mig lidt.

En ting var i hvert fald rigtig, og det var, at problemerne skal løses via lokalt engagement. Men det er jo ikke alene gjort ved lokalt engagement, og det er derfor, vi her i dag i Folketinget drøfter de problemer for at se, hvad staten kan